

Оцінка фінансової стійкості підприємства

Юрій Куценко

здобувач магістратури

кафедри теоретичної та прикладної економіки,

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,

e-mail: kucenko@krok.edu.ua

Олеся Ананьєва

к.е.н., доцент кафедри теоретичної та прикладної економіки,

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,

e-mail: ananyeva@krok.edu.ua,

ORCID: 0000-0002-9544-7408

Фінансова стійкість підприємства в сучасних умовах визначається як один з ключових факторів, що впливають на його конкурентоспроможність та здатність до стійкого розвитку. Оцінка фінансової стійкості стає стратегічною необхідністю для бізнесу, оскільки вона не лише визначає поточний фінансовий стан підприємства, але й дозволяє прогнозувати його майбутнє становище та ефективно управляти ризиками.

Фінансова стійкість підприємства – це головний компонент загальної стійкості підприємства, що є об'єктом фінансового управління, його господарською діяльністю та характеризує стан фінансових ресурсів як забезпеченість пропорційного, збалансованого розвитку при збереженні платоспроможності, кредитоспроможності в умовах припустимого рівня ризику [1].

Якщо підприємство фінансово стійке, платоспроможне, то воно має ряд переваг перед іншими підприємствами того ж профілю щодо отримання кредитів, залучення інвестицій, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих кадрів. Чим вище стійкість підприємства, тим більше воно незалежне від несподіваної зміни ринкової кон'юнктури і, отже, тим менше ризик опинитися на межі банкрутства.

Здійснення аналізу фінансової стійкості підприємства вимагає дотримання ряду ключових принципів, які сприяють об'єктивності та повноті оцінки фінансового стану. До таких принципів відносять:

1. Об'єктивність і достовірність інформації: переконатися у правильності та повноті фінансової звітності підприємства; враховувати та коригувати можливі асиметрії інформації між сторонами, забезпечуючи об'єктивність аналізу.

2. Систематичний підхід: забезпечити постійність та систематичність аналізу, що дозволить виявити тенденції та зміни в фінансовому стані підприємства з часом.

3. Універсальність та адаптованість методів: використовувати аналітичні методи, які є універсальними та можуть бути адаптовані до різних галузей та розмірів підприємств.

4. Врахування контексту: враховувати економічний, соціокультурний, технологічний та правовий контекст, що впливає на фінансову стійкість.

5. Врахування ризиків: аналізувати фінансові ризики та їхні наслідки для

формування обґрунтованих стратегій управління ризиками.

6. Порівняльний аналіз: здійснювати порівняльний аналіз фінансової стійкості відносно інших підприємств або галузі для отримання більш об'єктивних результатів.

7. Цілісність оцінки: враховувати всі аспекти фінансової стійкості, включаючи ліквідність, платоспроможність, ефективність використання ресурсів та інші ключові показники.

8. Прогностичний підхід: розглядати аналіз як інструмент прогнозування майбутнього фінансового стану підприємства та розробляти стратегії на основі цих прогнозів.

Використання цих принципів сприяє створенню більш об'єктивної та дієвої системи оцінки фінансової стійкості підприємства, що дозволяє приймати інформовані управлінські рішення та забезпечує стійкий розвиток підприємства.

Для підприємства особливо важливим є формування механізму управління фінансовою стійкістю, який повинен враховувати такі компоненти [2]:

1. Підпорядкування стратегії управління фінансовою стійкістю підприємства з метою досягнення його основних цілей, що передбачає аналіз зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства, розробку альтернатив та вибір пріоритетних сценаріїв розвитку подій, які істотно впливають на фінансову стійкість.

2. Визначення індикаторів, які об'єднують завдання управління фінансовою стійкістю підприємства та відповідають його життєвому циклу.

3. Ідентифікація зовнішніх і внутрішніх факторів, що визначають фінансову стійкість, з урахуванням їх взаємозв'язку і пріоритетності.

4. Вибір кількісних показників результативності або ключових показників ефективності для управління факторами фінансової стійкості та моніторингу цієї стійкості.

5. Розробка коригувальних елементів управління з метою досягнення запланованого рівня фінансової стійкості підприємства.

Цей комплексний підхід сприяє ефективному та системному управлінню фінансовою стійкістю підприємства, забезпечуючи його успішну адаптацію до змін у бізнес-середовищі. Механізм управління фінансовою стійкістю промислового підприємства спрямований на вибір визначальних факторів, що регулюють рівень фінансової стійкості підприємства, у відповідності до його стратегічних цілей [3].

Отже, фінансова стійкість виступає однією з головних умов довготривалого функціонування підприємства та досягнення високого рівня його конкурентоспроможності. Вона характеризує рівень стійкості роботи підприємства, його здатність забезпечити стабільні техніко-економічні показники й ефективно адаптуватися до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі.

Ключові слова: підприємство, фінансова стійкість.

Список використаних джерел

1. Al-Kassar T.A. *Financial performance evaluation and bankruptcy prediction (failure)*. Arab Economic and Business Journal. 2014. №9 (2). P. 147–155.
2. Бланк І.О., Ситник Г.В. *Управління фінансами підприємств: Підручник*. К.: Київський національний торговельно-економічний університет, 2019. 780с.
3. Геращенко І. О. *Механізм управління фінансовою стійкістю підприємства*. Вісник Національного технічного університету «ХПІ», 2017. № 24 (1246). С. 124-128.